

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 listopada 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-212/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 43 WE i 56 WE — Swobodny przepływ kapitału — Akcje uprzywilejowane („golden shares”) państwa portugalskiego w GALP Energia SGPS SA — Udział w zarządzaniu sprywatyzowaną spółką)

(2012/C 25/03)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun, M. Teles Romão i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, pełnomocnik, C. Botelho Moniz, M. Rosado da Fonseca i P. Gouveia e Melo, advogados)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43 WE i 56 WE — Szczególne uprawnienia państwa i innych podmiotów publicznych w spółce GALP Energia, SGPS SA („golden shares”)

Sentencja

- 1) Utrzymując w GALP Energia SGPS SA szczególne uprawnienia, takie jak te, które w niniejszym przypadku zostały przewidziane w Lei n° 11/90, Lei Quadro das Privatizações (ustawie ramowej nr 11/90 o prywatyzacji) z dnia 5 kwietnia 1990 r., w Decreto-Lei n° 261-A/99 aprova a 1.ª fase do processo de privatização do capital social da GALP — Petróleos e Gás de Portugal, SGPS, SA (rozporządzeniu z mocą ustawy nr 261-A/99 zatwierdzającym pierwszy etap procesu prywatyzacji kapitału zakładowego GALP — Petróleos e Gás de Portugal, SGPS, SA) z dnia 7 lipca 1999 r. i statucie tej spółki na rzecz państwa portugalskiego i innych podmiotów publicznych, przyznane w związku z akcjami uprzywilejowanymi („golden shares”) państwa portugalskiego w tej spółce, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 56 WE.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 24 listopada 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-281/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 89/552/EWG — Rozpowszechnianie telewizyjne — Spoty reklamowe — Czas nadawania)

(2012/C 25/04)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Lozano Palacios i C. Vrignon, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Behzadi-Spencer i S. Hathaway, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 3 ust. 2 i art. 18 ust. 2 dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 298, s. 23) — Czas nadawania przeznaczony na spoty reklamowe.

Sentencja

- 1) Dopuszczając, aby określone rodzaje reklam takie jak reportaże reklamowe, spoty telepromocyjne, ogłoszenia reklamowe o sponzorowaniu i miniaudycje reklamowe były nadawane w programach telewizji hiszpańskiej przez okres przekraczający maksymalny limit 20 % czasu emisji na godzinę zegarową przewidziany w art. 18 ust. 2 dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej, zmienionej dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r., Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, jakie ciążą na nim na mocy art. 3 ust. 2 tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 24.10.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 listopada 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-404/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Dzika fauna i flora — Kopalnie odkrywkowe węgla kamiennego — Obszar „Alto Sil” — Obszar specjalnej ochrony — Teren mający znaczenie dla Wspólnoty — Niedźwiedź brunatny (Ursus arctos) — Głuszec zwyczajny (Tetrao urogallus))

(2012/C 25/05)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia, F. Castillo de la Torre oraz J.B. Laiguelota, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2, 3 i 5 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko, zmienionej dyrektywą 97/11/EWG (Dz.U. L 175, s. 40) oraz art. 6 ust. 3, 2 i 4 w związku z art. 7 dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, s. 7) — Kopalnie odkrywkowe — Specjalna strefa ochrony „Alto Sil” (ES0000210) — Siedlisko kantabryjskiego podgatunku głuszca zwyczajnego

Sentencja

1) Zezwalając na eksploatację kopalni odkrywkowych „Nueva Julia” i „Ladrones” bez uzależnienia wydania tego zezwolenia od oceny, która pozwoliłaby określić, opisać i ocenić w sposób odpowiedni bezpośrednio, pośrednio i kumulatywnie skutki istniejących przedsięwzięć dotyczących eksploatacji kopalni odkrywkowych — z wyłączeniem, jeśli chodzi o niedźwiedzia brunatnego (*Ursus arctos*), kopalni „Ladrones” — Królestwo Hiszpanii naruszyło zobowiązania ciążące na nim na mocy art. 2, 3 i 5 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r.

2) Od roku 2000, w którym sklasyfikowano „Alto Sil” jako obszar specjalnej ochrony na podstawie dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, zmienionej dyrektywą Komisji 97/49/CE z dnia 29 lipca 1997 r.,

— zezwalając na eksploatację kopalni odkrywkowych „Nueva Julia” i „Ladrones” bez uzależnienia tego zezwolenia od właściwej oceny skutków tych projektów, a w każdym razie bez przestrzegania warunków pozwalających na realizację projektu pomimo wiążącego się z nim zagrożenia dla głuszca zwyczajnego (*Tetrao urogallus*) — stanowiącego jedno z bogactw naturalnych uzasadniających sklasyfikowanie obszaru „Alto Sil” jako obszaru specjalnej ochrony — co mogło nastąpić w braku alternatywnych rozwiązań, ze względu na istnienie nadrzędnego interesu publicznego i po podaniu do wiadomości Komisji Europejskiej środków kompensacyjnych koniecznych dla zagwarantowania spójności z Siecią Natura 2000, oraz

— powstrzymując się od podjęcia środków koniecznych dla uniknięcia pogorszenia się siedlisk, w tym siedlisk gatunków, a także uniknięcia poważnego niepokojenia głuszca zwyczajnego, którego obecność na obszarze „Alto Sil” była powodem wyznaczenia obszaru specjalnej ochrony, spowodowanych prowadzeniem działalności przez „Feixolín”, „Salguero-Prégame-Valde-segadas”, „Fonfría”, „Ampliación de Feixolín” i „Nueva Julia”,

Królestwo Hiszpanii uchybiło w stosunku do obszaru specjalnej ochrony „Alto Sil” zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 6 ust. 2–4 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, w związku z art. 7 tej dyrektywy.

3) Od grudnia 2004 r., powstrzymując się od podjęcia środków koniecznych dla uniknięcia pogorszenia się siedlisk, w tym siedlisk gatunków, a także uniknięcia poważnego niepokojenia tych gatunków powodowanego przez kopalnie „Feixolín”, „Fonfría” i „Ampliación de Feixolín” Królestwo Hiszpanii uchybiło w stosunku do terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty „Alto Sil” zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady 92/43.

4) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

5) Królestwo Hiszpanii obok kosztów własnych pokrywa dwie trzecie kosztów poniesionych przez Komisję Europejską. Komisja Europejska pokrywa jedną trzecią swoich kosztów.

(¹) Dz.U. C 11 z 16.1.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 listopada 2011 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-458/09 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc przyznana przez władze włoskie spółkom nowonotowanym na giełdzie — Ustawodawstwo przewidujące ulgi podatkowe)

(2012/C 25/06)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik i P. Gentili, avvocato dello Stato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, D. Grespan i E. Righini, pełnomocnicy)

Interwenient popierający wnoszącą odwołanie: Republika Finlandii (przedstawiciele: M. Pere i H. Leppo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 4 września 2009 r. w sprawie T-211/05 Włochy przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2006/261/WE z dnia 16 marca 2005 r. dotyczącej programu [systemu] pomocy państwa C8/2004 (ex NN 164/2003), który Włochy wprowadziły w życie na rzecz spółek nowonotowanych na giełdzie (Dz.U. 2006, L 94, s. 42)